

Conacul Golescu-Gussi

comuna Leordeni, jud. Argeș

26 km de Pitești, 100 km de București

Suprafață teren:	5.61 ha
Suprafață construită:	1,800 m ²
Suprafață utilă:	1,350 m ²
Amprentă la sol:	692 m ²
Anexe:	1.012 mp clădiri anexe.
Etaje:	S+P+1E+Foișoare
Camere:	20
An:	1927
Cod LMI:	AG-II-a-B-13719
Clasificare:	Monument istoric reprezentativ pentru patrimoniul cultural local, clasă B.
Funcțiune:	Agri-Business, Casă de vacanță, Turistic
Lifestyle	Istorice, Castele / Conace
ID Proprietate:	AG04AHE-B

<https://www.sothebysrealty.ro/property/conacul-golescu-gussi>

Conacul Golescu-Gussi

În lunga istorie a Leordenilor, localitate atestată la 18 mai 1526 de către voievodul Radu de la Afumați, regăsim elemente extraordinare din istoria și evoluția societății românești și a marilor familii nobiliare ce au conturat-o. Fief al unor importante vițe boierești - Leurdeni, Băleanu, Golescu, Lahovary sau Kretzulescu, Leordenii (toponim preluat de la leurdă și continuat și popularizat de marii boieri Leurdeni) aveau să cuprindă impunătoare reședințe și domenii boierești, demne de puterea și renumele posesorilor. Unul dintre ultimii mari moșieri ai Leordenilor avea să fie Nicolae Kretzulescu (Crețulescu) (1812-1900), membru fondator al Academiei Române, dar mai ales politician liberal, prim-ministru în trei rânduri. Descendent prin lordache Kretzulescu al lui Constantin Brâncoveanu și moștenitor al Leurdenilor, N. Kretzulescu își va construi la Leurdeni o moșie impresionantă, lăsată zestre în mare parte fiicei Anna, căsătorită Lahovary. În aceeași perioadă în care Kretzulescu începea să își orânduiască moșiile apărea în scenă Nicolae (Nae) Gussi (1830-1901), administrator al averii familiei Golescu - și ei boieri cu ștate vechi în Leurdeni. După 1880, Gussi devine proprietar, deținând însemnatele moșii ale Goleștilor învecinate cu terenurile fostului prim-ministru. Aversiunea dintre Kretzulescu și Gussi avea să ajungă de notorietate, luptele economice dintre cei doi culminând cu o serie de procese la sfârșitul secolului al XIX-lea. Varietatea terenurilor (arabile, viticole, silvice) care defineau moșiile Leordenilor aveau să evolueze în timp prin diversele reforme agrare, legi de împrumut și expropriere, moșteniri sau succesiuni, pentru ca în perioada interbelică să aparțină ultimelor două mari familii latifundiare. Familia Gussi (Alexandru, Traian, Paul și Elena) și familia Lahovary (prin Anna), în fapt urmașii lui Nicolae Kretzulescu și ai lui Nae Gussi, dețineau împreună cca. 550 ha, plus alte 100 ha teren viticol.

Moșia Golescu-Gussi cunoștea o evoluție importantă în cele circa două secole de istorie. Prima variantă a conacului era ridicată de familia Golescu, probabil în timpul vieții lui lordache Golescu, cel care ridica și Biserica Golescu aflată în vecinătatea domeniului. Ulterior, după ce Nicolae Gussi intra în posesia moșiei Golescu, proprietatea avea să se schimbe, pentru ca după 1900, Alexandru Gussi (1864-1947) să transforme atât conacul cât și întregul domeniu. De altfel, Alexandru, magistrat și om politic, cu o activitate importantă în baroul și prefectura Muscel, avea să își dedice o bună parte din carieră și viață modernizării locurilor natale. Stăpânind vechea casă a Goleștilor, Alexandru a refăcut-o în perioada 1938-1939, creând o construcție cu adevărat monumentală, alături de dependențele moșiei. După 1949 întregul domeniu era naționalizat, pentru ca ulterior să intre în uzul diverselor instituții comuniste (sediu al "Sovrom Petrol", IAS și finalmente al Primăriei).

Surse: Enciclopedia Argeșului și Muscelului

cjarges.ro/documents/

Anuarul "Socec" al României-Mari, 1924-1925

Galerie foto

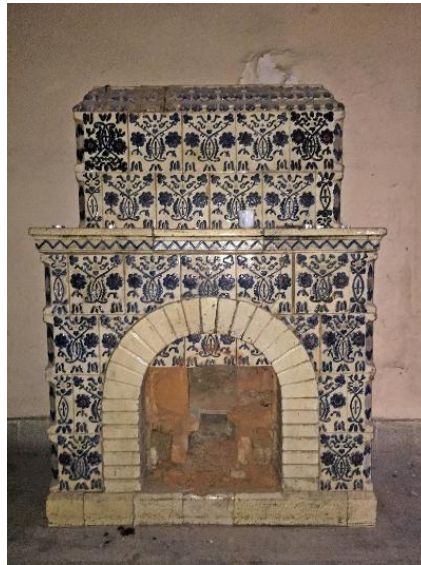

Casa Golescu din Leordeni transformată de Alexandru Gussi.

*O parte din familia Gussi pe terasa conacului de la Leordeni.
1. ... 2. Paul; 3. Danu; 4. Alexandru; 5. Traian; 6. Vintilă?, 7. Virgil.*

Alexandru Gussi

Prati Gulescu

